

Marina Martori

vallesans
pel món

ella

La Sara Rodés Hughes de sang gal·lesa i catalana. És dissenyadora gràfica i traductora. És entusiasta i vitalista. Té 36 anys i és de Granollers. Va marxar a Londres fa 2 anys, però el ritme de la ciutat és tan frenètic, diu, que li sembla que faci només un parell de mesos que hi va posar els peus.

Sara Rodés

Explica'ns una mica què hi fas? Com hi vius?

Sóc dissenyadora gràfica, treballo al departament de disseny gràfic d'un banc australià. Ens dediquem a fer tot el material gràfic de l'empresa i de possibles consorcis d'empreses que s'hi creen. A nivell laboral, estic envoltada de gent que valora i potencia el disseny gràfic i on hi ha molt camp per córrer! També hi ha molta cultura de treball en equip i a més, són gent molt pragmàtica.

A Londres s'hi viu molt bé, treballo a un ritme força alt però molt a gust, em moc principalment amb bicicleta, comparteixo casa i miro de gaudir del màxim de coses que m'ofereix la ciutat: teatre, xerrades, concerts, exposicions i picnics quan surt el sol!

Per què vas marxar?

Buscava un canvi d'aires i aquesta és una ciutat que sempre m'ha agradat. Vaig estudiar Traducció i Interpretació i després vaig cursar estudis de disseny gràfic, que és cap a on em volia decantar a nivell professional. A Catalunya sabia que em costaria trobar feina en aquest àmbit perquè d'entrada ja et demanen molta experiència. Aquí valoren molt els coneixements, però també l'actitud i l'entusiasme que hi posis... i d'això no me'n faltava! Vaig buscar feina des d'allà, vaig venir un parell de vegades a fer entrevistes de feina i la tercera va ser la vençuda! Des del primer cop vaig saber que m'hi quedaria, la ciutat em va causar molt bones sensacions.

Tens previst tornar? Sí/No? Per què? Quan?

Sí, tinc previst tornar però no sé quan. Sé que Catalunya és el meu país i sempre serà "casa meua" però de moment no hi poso data. Suposo que si la situació econòmica fos una mica més favorable m'ho plantejaria, però de moment, els meus plans són seguir aprenent aquí i treure'n tot el suc que pugui!

Explica'm alguna cosa única del lloc on vius...

Londres és una ciutat molt oberta, on la gent fa i deixa fer. Anar en metro és com fer un safari sociològic! Els londinencs tenen molts anys d'experiència acollint gent de fora... i això es nota! És un lloc on hi passen moltes coses i a nivell cultural no te l'acabes. Jo porto dos anys gaudint-la al màxim. Londres és un nucli multicultural i cosmopolita únic.

I alguna cosa única del lloc on viues...

Les vistes al Montseny, la manera de relacionar-te amb la gent, el bon menjar i el cel blau. Mai no l'he valorat tant com fins aquest hivern. Aquí el cel té mil tonalitats, però totes dins la gamma de grisos! He après un munt de vocabulari relacionat amb el temps.. no sabia que

hi hagués tants tipus de pluja com fins ara. Cada cop que baixo a Granollers o a Cardedeu amb la família, em passo moltes estones llegint el diari al balcó, recuperant la vitamina D que perdo aquí i gaudint de les vistes del Montseny. Un privilegi.

Què enyores més?

Enyoro la família, el riure dels nebots, els amics, els sopars a les terrasses, el bon temps, el cel blau, el paisatge, la mentalitat de la gent, la festa major, les clares a les terrasses d'estiu, les fideuàs i el rostit!

Com estan les coses al lloc on ets ara?

Al Regne Unit la crisi també ha fet força estralls, però res comparable amb Catalunya. La corba econòmica comença a canviar de direcció cap amunt. Es treballa molt i la gent està molt mentalitzada a aixecar el país. Londres té la sort de ser el segon nucli financer a nivell mundial i el Regne Unit la cinquena economia més gran i això dona molta seguretat.

Com vius/veus les coses del Vallès, a Catalunya, a Espanya...

Estic en contacte constantment amb

la família i els amics que m'expliquen què passa a la comarca i segueixo la premsa catalana des d'aquí. A més, tinc un grapat d'amics catalans i vulguis o no és difícil desconnectar. Des d'aquí Catalunya es veu petita, però crec que som un país potent amb gent molt emprenedora i estic segura que podem aixecar el cap. Crec que no hem de tenir por ni vergonya de res, tenim una capacitat Intel·lectual impressionant, només cal que no la deixem perdre! Espanya és vista amb tot el seu conjunt de tòpics...

"Com el Vallès no hi ha res..."

"És una pàtria tan petita que la somio completa."

on

De Granollers
a Londres, Regne
Unit, Europa